

slag): At Slutningen fra „samt endelig fra det saaledes udfundne Beløb“ etc. forandres saaledes: „samt endelig fra det saaledes udfundne Beløb endvidere 6 pCt. i Administrationsomkostninger.

Den saaledes fremkomne rene Indtægt udbetales ved hvert Regnskabsaars Slutning.“ forkastedes med 51 Stemmer mod 15.

9) Udvalgets Fleertals Forslag, med den vedtagne Forandring saalydende: At § 5 affattes saaledes:

„Den rene Indtægt af Beskatningen af det Brændeviin, som fortæres paa Bornholm og Læsø, skal i de første 10 Aar anvendes til almeennyttige Formaal, som specielt vedkomme disse Ders locale Interesser, hvorom hver D for sig, under Forbehold af Kongens Billigelse, tager Bestemmelse under en saadan Form, som af Indenrigsministeriet fastsættes.

For at udfinde den rene Indtægt bliver der fra den Sum, der indkommer deels som Afgift af de locale Brænderier deels som Told af fremmed indført Brændeviin, og som vilde være indkommet, naar der af det fra andre indenlandske toldpligtige Steder indførte Brændeviin havde været svaret en Afgift af samme Beløb som den Godtgjørelse, der efter § 7 erlægges af Brændeviin, som fra indenlandske toldpligtige Steder udføres til fremmede og toldfrie — at drage den for Udførsel fra de resp. Ders betalte Godtgjørelse og det Beløb, som vilde have været betalt, saafremt en lignende Godtgjørelse havde været erlagt for det til andre indenlandske og toldpligtige Steder udførte Brændeviin, samt endelig fra det saaledes udfundne Beløb endvidere 10 pCt. i Administrationsomkostninger. Den saaledes fremkomne rene Indtægt udbetales ved hvert Regnskabsaars Afslutning.“

blev efterat Formanden havde gjort opmærksom paa, at det feilagtige Udtryk „de resp. Ders“ — idet det burde hedde „den resp. D“ — kunde, hvis Forslaget vedtoges, forandres ved 3die Læsning;

vedtaget eenstemmig med 76 Stemmer.

10) Som Paragraph blev det under det føregaaende Afstemningspunkt opførte Forslag vedtaget med 70 Stemmer mod 8.

Derved var altsaa Forslaget under Nr. 9 afgjort.

Man gik dernæst over til Behandlingen af §§ 6 og 7 med de til disse Paragrapher hørende Vædringsforslag under Nr. 14 og 15.

N. Sørensen: Det nærværende Forslag af mig, der staaer for Afstemning, kunde jeg egentlig gjemme til om nogle Aar, da det jo vistnok langt betimeligere kunde fremkomme, thi at det er en Frihed i Næringsbrugene, i Production og Afsetning af egne Producter, som er Indbyggernes særlige Ret, men som ikke vil gjøre sig gjældende her, derom er jeg ganske overbevist; at Statskassen ikke derved betages en Skilling men tværtimod vinder, er ogsaa min Overbevisning; bliver det saaledes engang, at enhver Mand kan producere af sine egne Kornvarer det, han vil bruge til Brændeviin eller til andet Brug (thi Friheden maa her være lige), da vil ogsaa hvad deraf udkommer til Handelsbruget, nemlig til Brændeviinsalg Maaden, paa hvilken dette kunde skee, er i Forslaget betegnet og at dette er en lang sikrere Maade at faae Indtægten ind paa og er langt fordelagtigere for Staten, end Brænderiavgiften, derom kan man jo ogsaa være overbevist, da herved vil spares al den Lønning og alle de Gebyrer, som medgaae til Opfyndet og Inddrivningen af Brændeviinsavgiften. At enhver Mand skulde have Ret til at producere til sin egen Huusholdning uden at beskattes, det er ligefrem, men hvad der derimod gaar til Salg, til Afsetning, til Andre, at dette paalægges Skat, det er ogsaa rimeligt; den nærværende Privilegiehaver af Brænderiet vilde ikke tabe derved, thi vel siger man, at de ikke vilde faae den Afsetning som de nu have, naar saamange Fribrænderier oprettes f. Ex. saa kjøbes der ikke saameget af deres Brændeviin som nu, men saa fik de heller ikke den Afgift at svare, som de nu have; de fik slet Intet at svare af deres Brænderi, men kun af det mindre eller større Quantum, som de brændte og affatte i Forhold til den Næring, de deraf havde. Nu er det langt fra, at jeg mener, at derved Brændeviinsøgningen vilde tiltage, at jeg meget mere mener, at den blev modereret, efter som Friheden til at fornægte sig selv en-